

Åpne svar

Samrådsmøter nr. 2 for kirkelig organisering

Gruppedlemmer: Navn, verv og råd

1. A
2. Fellesrådsmedlemmer og menighetsrådsledere i Asker.
3. Medlemmer fra menighetsråd i Oslo fr
4. Kirkelig fellesråd i Bærum Berit Kristiansen (leder)(Helgerud) Mia Syvertsen (Jar) Inger Lise Lerø (Høvik) Ingeborg Sommer (prost)

Innspill vedtakspunkt 1

1. A
2. Det er en stor oppgave å sitte i menighetsråd. Medlemmene forvalter store ressurser. Dette punktet er ikke det mest krevende. Viktig punkt, men ikke kontroversielt. Det er imidlertid et brudd i kirkens råd: For å utvikle en sammenhengende kirke må soknets organer få representasjon i bispedømmerådene og kirkemøtet. Hele kirken må henge sammen i de demokratiske maktstrukturene. Kirken må henge sammen, slik at ikke hvert enkelt menighetsråd blir en "frikirke". Det er vanskelig å se fra menighetsrådenes side at kirken henger sammen, i og med at fellesrådene ikke har direkte påvirkning på kirkens øverste organ. Er det slik at Kirkerådet med et slik vedtak setter bispedømmerådet seg selv på sidelinjen?
3. Veldig mye styrking - hvem skal "tape" Vi er utålmodige, vi trenger å få flere signaler nå om hvordan rådene skal styrkes Kursing og opplæring er viktig, ikke styrking av rollen som er problemet, men rolleforståelsen må økes. Vi vet ikke helt hvor vi er, dermed blir det vanskelig å vite hvor vi skal og hvordan vi skal nå det. Det må tilbys rådslederkurs gjennom hele 4-årsperioden Dette er en ullen formulering, vanskelig å se hvilket problem dette vedtaket skal løse De ansatte må også kurses i hvilke roller de folkevalgte har I stedet for opplæring av råd, kan ressurs til rådernes strategiarbeid og rolleforståelse være til god hjelp Kursing må kunne justeres ut fra rådets kunnskap, noen steder er rådene helt ferske, andre steder har flesteparten flere perioder bak seg For å få rådene til å jobbe godt, må linjene snakke godt sammen Rammevilkårene må styrkes totalt, ikke bare rolleforståelse
4. Folkevalgte som kirkelig styringstjeneste a. Kirkelige verv stadfestes som en kirkelig styringstjeneste. b. Opplæring for alle valgte råd må sees i sammenheng og vektlegge avklaring av rådernes og rådsmedlemmenes ansvar og roller. c. Kirkens ansatte må sikres kompetanse om rådernes mandat og oppgaver som del av etablerte introduksjonskurs. d. Kirkemøtet ber om å få en sak til behandling i 2024 om ansvar og vilkår for folkevalgte og deres valgte ledere, styrking av bispedømmerådet som strategisk organ og styrking av menighetsrådets rolle. Dette er det minst kompliserte spørsmålet. Vi gir vår tilslutning til vedtaket.

Innspill vedtakspunkt 2

1. E
2. Hvis prosten skal få kirkefaglig ansvar for andre kirkelige faggrupper må prosten være ansatt i fellesrådet. Med dette forslaget er en arbeidsgiver ikke lenger en arbeidsgiver. Skal en arbeidsgiver fungere må arbeidsgiver ha styringsrett. Den norske kirke blir med todelt ledelse den eneste organisasjonen som har en slik ordning. Ligner ordningen på modell 1 (prostifellesråd). Det er krevende nok å holde orden i dag. Med kirkerådets forslag blir prosten både styremedlem og delegert styringsansvar. Dagens maktfordeling er bedre. Kirkerådet forrykker maktbalansen mellom embete og råd - Kirkemøtet og soknets organer. Problemet med å være kirke at vi ønsker demokrati samtidig som vi ikke ønsker at teologien skal styres av demokratiet. Det må være en balanse mellom de to linjene. Kirken er i så måte et dilemma i seg selv. Kirkerådet legger opp til ulike ordninger forskjellige steder i landet. Prestene kan da flytte dit hvor de får en rolle som de synes passer. Det virker rotete - et kritisk punkt. Innenfor en viss tidshorison må det være samme ordning. Prosten i Asker mener at prosten ikke må være ansatt i kirkelig fellesråd for å kunne være kirkefaglig leder i fellesrådet, forankret i biskopens tilsyn. De ulike kirkefaglige gruppene må fortsatt ha autonomi.
3. I flerprostifellesråd må det være likt i alle prosti Hvordan skal proster velges Hvor mange må involveres i en personalsaker når linjene går som dette? Veldig rotete, vanskelig å tolke, punkt. Kirkefaglig og daglig ledelse er ikke symmetrisk forhold Hvor blir det egentlig av prosten? Punktene åpner for svært mange tolkningspunkt om prostens rolle Valgmulighetene må innskrenkes Ligestillingen som det er sagt skal være mellom daglig ledelse og kirkefaglig ledelse, blir feil Et rotete punkt, alt for mange ledere som skal samlede. Hvis det blir konflikt, er ikke organisasjonen bygd for å løse denne. Beskrivelsen av ledelse er dårlig og må omgjøres Den store brikken flyttes, arbeidsgiveransvaret skal flyttes til fellesrådene. Det er viktig å nå få en organisasjon som bygges opp, ikke parallelle linjer med flere staber i regionalt nivå Fagledelse og organisatorisk ledelse må sitte sammen Siste del av punktet og hele punkt c) kan føre til en svært rotete organisasjon Er så mye uklart og så mye som må utredes og høres, at det er mer tjenlig å gå videre på ordningen vi har i dag og bruker den som basis for videre arbeid Hovedønsket er å styrke og støtte menigheten, og da må vi få en felles linje, det er den beste utnyttelsen av ressurser Vi prøver å få til en nasjonal kirke, og en kirkeordning som fungerer for denne. Så kan vi ha lokale justeringer, men ikke lokale kirkeordninger Vi har for to år siden sendt inn høring hvor vi la frem en helt annen grunnforståelse enn det KR-vedtaket legger til grunn Vi må akseptere at ting organiseres forskjellig rundt om i landet og akseptere lokale forskjeller I Oslo trenger vi en organisasjon ikke to parallelle
4. Vi stiller oss undrende til der man søker å ha en enklere modell, og ender opp med flere modeller enn det som er målet, og bidrar til enda flere ulikheter, som igjen gir usikkerhet. Angående punkt A, B og C., så er det så mye uklart i begreper og innhold, at vi ikke ser vi ikke ser konsekvensene av det vi blir spurt om. Vi er helt avhengig av dette blir mer utbrodert før vi kan ta stilling til spørsmålet. Vi tror ikke dette virker gjennomførbart og kan ikke støtte vedtaket i sin nåværende form.

Innspill vedtakspunkt 3

1. F

2. For å utvikle en sammenhengende kirke må soknets organer få representasjon i bispedømmerådene og kirkemøtet. Innledningsvis kan fellesrådene ha møte- og talerett i bispedømmerådene. Kirkemøtet kan ikke instruere soknet. Bispedømmerådet forvalter kun statlige midler. Fellesrådene de kommunale tilskuddene. I henhold til trossamfunnsloven må dette fortsette. Det må være en sammenheng med tydelig delegasjon "oppover" og "nedover"

3. Dette går det vel ikke an å være imot Vi vil ha en linje, ikke utforske muligheter Vi har tre fellesråd i Oslo bdr, det kan være fint å jobbe med samarbeid på fellesrådsnivå

4. Vi tolker dette som å ikke omhandle administrative spørsmål, men det som omhandles felles strategier, ledelse og styring. Administrativt samarbeid kan gjøres uavhengig av hele modellspørsmålet. Videre, vi er bekymret for at jo mer vi åpner for frivillighet og ulik organisering, vil det forsterke en fragmentert kirke.

Innspill vedtakspunkt 4

1. P

2. Biskopens rolle blir utydelig: hvem skal biskopen være. Det kommer ikke tydelig fram i Kirkerådets forslag. Det er fint å ha møter på tvers av råd og strukturer. Ja takk - til punkt b.

3. Ser ingen problemer med at KM ber KR jobbe videre med dette Hvem skal betale for reiser til b) og c) Bør møtene primært holdes digitalt? Dette må bety en svekkelse av biskopens rolle? Kirkeledelse er ledelse i kirken, dette har hengt på biskopene. En trussel mot reformen, man vil for mye.

4. For det første fastslås at biskopen skal ha et helhetlig ansvar for tilsyn og ledelse i bispedømmet, men det slås ikke fast hva dette betyr. Det står i kontrast til å ha "faste møtepunkter" som er noe annet enn ledelse. Videre, begreper som "skal kunne innkalle...." Er også et vagt ansvar og styringsverktøy. Det er ikke mulig å ha en "helhetlig ledelse" når det meste er fragmentert. Vi foreslår at dette punktet bør utredes ytterligere til neste år, slik det fremstår kan vi ikke støtte vedtaket.

Innspill vedtakspunkt 5

1. P

2. Innspill mot kirkerådets vedtak: I Asker o.l: Dersom prostens rolle skal få et kirkefaglig ansvar må prostens rolle være ansatt i fellesrådet. Det må ikke være opp til hvert enkelt fellesråd, men et vedtak i Kirkemøtet. U avklart: hva ligger i "kirkefaglig ledelse". En kantor kan få kirkefaglig ledelse av prostens rolle, men hva når det oppstår et dilemma mellom arbeidsgiveransvar og kirkefaglig ledelse. Begrepet samledelse kan oppfattes helt ulikt: to forskjellige personligheter kan være nok til å velte dette. Prostens rolle blir uklar på alle nivåer. Gruppen er ikke veldig imponert over det Kirkerådet her har kommet fram til. Gruppen gir støtte til Kirkelig fellesråd i Oslo: gruppen var samstemte om å avvise Kirkerådets forslag. Kirkemøtet 2023 bør vedta å fortsette arbeidet med å utvikle kirken som organisasjon innenfor dagens ordning. Nå må kirken ha en pause, og arbeide med modelluavhengige løsninger.

3. Samledelse fungerer i godværsdager, den dagen det blir konflikt, blir samledelse det samme som ingen ledelse Vi trenger en ledelse som leder i dårlige dager Med i denne saken, bør punktet om felles konfliktløsningssystem Vi trenger ikke mer dobbelthet, men en linje. Fagledelse og daglig ledelse blir to linjer

4. Vi må vite mer om hva vi egentlig er med å støtte. Vi gir ikke vår tilslutning til dette uten mer utredning.

Har dere andre innspill til bispedømmerådets medlemmer i behandling av saken om kirkelig organisering på Kirkemøtet i august 2023?

1. 1 Ingen kommentar

2. Vurder forslagene opp mot Trossamfunnslovens §12-3 Forkast saken (men behold 1 a-c) og jobb videre med dagens ordning som grunnlag

3. Vi mener at vi må tilbake til modell en eller to. Dagens løsning er kaotisk.